



OFFLINE NR.3 · 2017

OFFLINE HAR FÅTT NYTT DESIGN

DESIRE PATH

Hjemmelagde snarveier er ofte de beste



Offline er et tidsskrift for
linjeforeningen Online.

REDAKTØR:

Andrea Bach
andrebac@stud.ntnu.no

MARKED:

Marius Aarsnes
mariaars@stud.ntnu.no

ØKONOMI:

Simen Bjørkhaug

GRAFISK PROFIL:

Beate Hay Sandmo
Endre Ulberg
Håkon Halldal

LAYOUTANSVARLIG:

Håkon Halldal

FORSIDE

Carlo Alfredo Morte III

MEDVIRKENDE:

Agnete Djupvik
Andrea Bach
Anniken Syvertsen
Carl Erik Friedemann
Carlo Alfredo Morte III
Catriona Tørklep
Charlotte Söderström
Egil Uggerud
Endre Ulberg
Håkon Halldal
Hanne Brynildsrud
Jørgen Berg
Kent Are Torvik
Marius Aune
Peter Rydberg
Thomas Fernandez
Vebjørn Sletta
Øystein Hammersland

TRYKK:

Copy Cat
Opplag: 386
Dato: 04.10.2017

KONTAKT:

Redaksjonen, prokom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 9
7491 TRONDHEIM
https://online.ntnu.no/offline



Redaktørens

Da var det på tide at jeg tok på meg redaktørhatten. Den er, som dere kanskje ser, ganske stor. Den rommer mye ansvar og tillit, som jeg har fått av dere i Online. Det takker jeg dere for! Jeg må også takke den forrige redaktøren, Vebjørn, for en fantastisk jobb han har gjort med Offline de fire siste utgavene. Nå er det min tur, og det er veldig rart å tenke på. Det er som da du gikk på barneskolen og plutselig som sjetteklassing skulle bli fadder for en førsteklasing. Var det ikke akkurat du som hadde første skoledag og var usikker på alt? Og at fadderens din var så smart, og virket så voksen? Og nå har du blitt den personen? Sånn er det å bli voksen, altså.

Som de fleste andre ledertekster før meg må jeg også presisere at høsten er her. Jeg, som septemberbarn, liker veldig godt høsten. Jeg føler det er en ny start, for du kan prøve deg på så mye nytt. Hva er det du alltid har hatt lyst til, men aldri hatt tid, energi eller mulighet til? Jeg kan love deg at i Trondheim finnes det noe for enhver person, om det så er idrett, frivillige verv eller andre slags hobbyer. Om du så ikke har drevet med noe før, er det ingen unnskyldning for å ikke prøve noe nytt! Det er aldri for sent. Jeg angrer ikke et sekund på at jeg ble med i prokom, uten

noen som helst erfaring. Og det gikk jo egentlig veldig greit til slutt.

Jeg har også en nyhet å formidle - Offline har fått nytt design! Dette merker kanskje ikke dere nye som startet i høst, men de gode, gamle leserne av Offline kommer kanskje til å merke forskjell. Var ikke fonten litt annerledes før? Var det ikke tre spalter, og ikke to, på artiklene? Jo, det stemmer, og etter mye fram og tilbake, et stort valg av hvilke fonter vi skulle bruke, har vi nå pusset opp Offline. Og det er så fint! Jeg håper dere vil like det så mye som jeg gjør. Jeg vil takke redaksjonen, spesielt Håkon og Endre, for en suveren jobb.

Til slutt vil jeg ønske deg en god lesing, kos deg med semesterets første Offline! Denne avisa du holder i hånda er nemlig for hele Online. Så enten du vil lese stille for deg selv, eller om du vil bidra til å gjøre Offline enda bedre, er du velkommen til å gjøre akkurat det. Og om du vil heller vil bidra i noe annet i Online, kan du også gjøre det. Ikke trenger du å være noe erfaren – det synes jeg er det beste med Online.

Andrea Bach
Redaktør, Offline

Innhold

6. Fadderukene 2017

Gjennom øynene til en førsteklasing
ser vi tilbake på fadderukene

8. Offlines nye look

Offline har fått nytt design – Hva er nytt?

9. Desire Path

Desire path – Småopprør i hverdagen

12. Jakten på søppelskattene

Dumpster diving for nybegynnere

14. Caps Lock

Studentenes semesterlige
irritasjonsspalte er klar for å leses

16. Immatrikuleringsball

Husker du ikke hva som skjedde under
årets immball, kan du lese om det her

18. Filmanmeldelser

Offline har anmeldt filmer – Lyst til å
finne en ny favoritt?

20. Offline tester blackboard

Offline er nådeløs i sin test av Blackboard,
og det trengtes

22. Samlokalisering

Hva er det egentlig som skjer på
Gløshaugen for tiden?

26. Intervju av NTNUere

Offline intervjuer 5 informatikere med bakgrunn fra
andre steder enn Gløshaugen

28. try/except

Et gjensyn med våre venner i
Offlines tegneserie



STYREORD

Endelig er vi i gang igjen. Etter en fantastisk sommer og to fantastiske fadderuker er vi altså i gang igjen. Og i år er det min tur til å skrive Offlines styreord. Dette er faktisk første gang siden videregående jeg skriver en artikkel, og aller første gang jeg skriver en artikkel som skal publiseres i et magasin. Og finnes det et bedre magasin enn Offline å debutere i? Tvilsoomt.

Da jeg satt meg ned for å skrive dette styreordet, tok jeg med meg en bunke med gamle Offline-magasiner for å se etter inspirasjon. Basert på de fire siste årene er det ihvertfall et tema som skiller seg ut; høsten er her. Så folkens, jeg vil bare minne dere om at høsten er her, og at det fort kan bli mørkt og trist ute. Men frykt ikke, for det er mer enn nok å gjøre. Online stiller som vanlig opp med mange arrangementer, både sosiale, faglige og bedriftsrelaterte arrangementer. Og om du fortsatt føler at det er for lite å gjøre er det også UKA

denne høsten, med flust av konserter, revy og andre arrangementer.

Men studietiden er ikke bare å være med på arrangementer. Man må jo også lese litt fra tid til annen. Og kanskje enda viktigere er det å engasjere seg i noe. Det trenger ikke være noe stort eller ta mye tid, men jeg har i hvert fall erfart at det å engasjere seg i noe ikke bare er gøy, men også lærerikt, og ikke minst sosialt. Jeg valgte å engasjere meg i Online, og det har jeg ikke angret ett sekund på.

Til slutt vil jeg ønske alle nye studenter velkommen til Trondheim, informatikk og ikke minst Online, verdens beste linjeforening. Og selvfølgelig ønsker jeg alle returnerende studenter velkommen tilbake. Vi har et spennende år i vente, og jeg gleder meg. Det håper jeg at du også gjør.

Didrik Pemmer Aalen



Studenter som får ballen i mål?

Vil du starte din karriere i et av Norges og Europas største konsultentselskap?

Vi søker flere målbevisste kollegaer som vil være med på laget vårt.

Siden 2008 har Sopra Steria blitt kåret til en av de beste arbeidsplassene i Norge av Great Place to Work. Det er ikke uten grunn. Mye skyldes de spennende kundene, de faglige utviklingsmulighetene og det gode arbeidsmiljøet. Vi tilbyr både sommerjobber og graduate-program for nyutdannede.

Send inn en åpen søknad på www.soprasteria.no/jobb



sopra  steria

En europeisk leder i digital transformasjon

Fadderukene 2017

Noen synes fadderukene var gøy, noen synes at fadderukene var utmattende, noen synes at fadderukene var det beste som har skjedd siden fødselen. Men uansett hva du synes, kan vi være enig om at fadderne har gitt oss en god start på studieåret!

Som vanlig tok Trondheim imot sine nye, ferske studenter med tungt regn og lange taler. Hadde disse studentene visst hva de gikk til, hadde de sovet litt lenger for å unngå denne smerten. Det var et tragikomisk syn å se så mange dyvåte førsteklassinger som vandret rundt som zombier på leting etter hvor de skal fryse de neste timene. Da vi ankom gressletta ble vi slått i trynet av en times tid med tomme taler om hvordan det er å være student mens hypothermia sakte men sikkert slo inn. Det er ikke første gangen vi kommer til å høre denne talen, og langt ifra den siste, så dette var bare en smakebit på hvordan resten av årene blir. Så bærte det avsted for å bli inndelt i faddergrupper. Oppdelingen var smooth. Ut av rommet. Tok en lapp. Gikk til gruppen.

The original Fadder-G's

Personlig så trakk jeg lapp 2. Alle var litt usikre på hva de kunne forvente seg og man kjente det kriblet i magen i en blanding av nervøsitet og at man gledet seg. Mens været ble bedre gikk jeg målbevisst mot Mr. Månedens Triveligste (mai edition) og hans crew. Serie-fadderne Christoffer, Thay, Martin og Fredrik var allerede i partyhumør og i godt gang for å gi oss en så god sosial start på studieåret som overhodet mulig. Det hjelper så klart at mesteparten av dem var fra trikom, som har hovedansvaret for at vi som studenter skal ha det trivelig på informatikk. Etter det jeg har hørt, var de aller fleste fornøyde med sin faddergruppe og opplegget som var!

Når man blir utsatt for tvungen sosial omgang med mennesker man ikke kjenner, er det umulig å ikke bli glad i dem. Vi gikk gjennom det samme hele gjengen. Første møte var preget av gyngende

ubehageligheter blandet med dødelig stillhet og altfor høy partymusikk. Vi hadde lite å snakke om før alle hadde trykket i seg 4 enheter med øl, vin eller sprit. Da løste det seg opp. Men BAM. Du husket ingen navn og nå hadde dere vært for lenge sammen til å kunne spørre om navnene på nytt. Etter første kveld heter alle det samme, «du», og alle føler de er en skuffelse. Heldigvis lever vi i teknologiens verden. Så da jeg våknet dagen etter, la jeg alle i faddergruppen til på Facebook og startet puggingen av navn.

Bli-Kjent-På-Godt-Og-Vondt

Det er ikke til å legge skjul på at fadderukene var en slitsom affære hvor din mentale og fysiske helse ble kjørt til ytterpunktet. Minnene fra de to ukene er

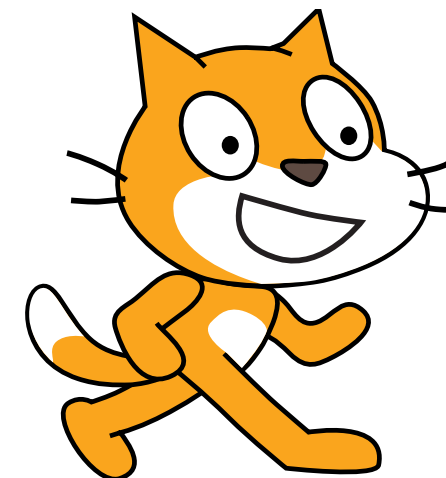
som en bittersweet cocktail av Scratch, drikkeleker og kreative arrangementer.

Scratch er et eksperimentell PSTD-frembringende menneskeeksperiment. Selv om vi alle tok del i dette groteske eksperimentet, har det gitt muligheter til å bli kjent med folk utenfor sin faddergruppe. Det er ingenting som gir bedre teambuilding enn et felles hatobjekt. For akkurat dette applauderer jeg NTNU. De prøver også å overføre samme konsept ved at vi må ta i bruk verdens mest kompliserte jigsaw puzzle: Blackboard. Kommer dette til å samle oss som en gruppe? Det gjenstår å se.

Selv om ikke alle var like glade i drikkeleker, så finnes det en god balanse mellom drikking og lek. Gruppe 2, som definitivt var den beste gruppen, fant den perfekte balansen. Etter flere år med perfeksjonering av drikkeleker, hadde fadderne alltid en på lur. Alle faddergruppene fant sin favorittlek som de spilte mer enn andre. Vi spilte mye Rage Cage, som var min personlige favoritt. Det var litt skummelt å være med på en drikkelek der når du taper, så taper du hardt. Om du taper i Rage Cage må du drikke koppen i midten som er en blanding av alt man finner. Øl, vin, tabasco, sjokopulver, sprit... Bare fantasien setter grenser, dessverre.

Arrr-angement

Var det en ting fadderukene ikke hadde mangel på, så var det arrangementer. Jeg er kraftig imponert over hvordan fadderne har holdt ut hele uken mens fadderbarna falt av en etter en som døgnfluer. Grilling i parken, bli-kjent-fest, teambuilding, togafest, hybel-til-hybel, Facebook-fest, pub golf og



avslutningsfest er bare noen av festlighetene som vi ble dratt gjennom. Det var enkelte ting som var så traumatiserende at man bare trenger å nevne ordene så går det frysninger nedover ryggen: Blip-blop. Lambo. Scratch. Matte kl. 08.15. Ikke kan man klage på arrangementer hvor det ikke var drikkepress heller. Noen tok et digg bad på Pirbadet mens andre var med på femkamp i en stor, svett orgy av sumobryting, rodeoridning, økseasting, wipeout og lazertag. Alt i alt så var det alltid noe som passet for de fleste, noe som gjorde slik at så mange som mulig ble inkludert.

Lykke til og takk for en god start!

Lykke til til alle nye studenter! Og la oss håpe at studieårene blir en lang og rolig fadderuke. Takk til velkom og alle fadderne som har gjort en så stor innsats for å gi oss en god start på studielivet. Spesielt takk til Thay, Martin, Christoffer og Fredrik. Selv om gruppe 10 og 12 vant fadderukene, var det dere og gruppe 2 som vant hjertet mitt.

TEKST: KENT ARE TORVIK
FOTO: ENDRE ULBERG



Offlines nye look

Hvis du er ny i Online dette semesteret, merker du kanskje ikke at det har skjedd en stor forandring i Offlines design. Men hvis du er en veletablert Offline-leser, i overkant interessert i design og fonter, eller bare har bladd gjennom linjeforeningsavisa vår et par ganger, så ser du kanskje at Offline har blitt oppgradert.

Det stemmer – Offline har fått nytt design!

En vakker aprildag i 2011 ble Offline til for aller første gang. Det var Beate Hay Sandmo som designet den grafiske profilen til Offline, og den har blitt brukt helt fram til i dag. Lorents O. Gravås ble Offlines første redaktør, sammen med René Räisänen som pro-Gruppas (senere prokom) leder.

Hva er nytt?

Så hva er nytt? Håkon Halldal, brekkeansvarlig i Offline, og Endre Micael Austad Ulberg er de to ansvarlige som står for Offlines nye design. Så er du interessert i å høre om hva vi har endret, kan du få en oversikt her! Vi har endret antall spalter fra tre til to, og lagt mer luft både mellom og rundt spaltene.

Istedenfor å bruke innrykk på nye avsnitt bruker vi nå dobbelt linjeskift. Ingress er byttet fra bold til italic. Vi har også byttet font til fra Garamond til Optima på brødtekst, men fortsatt beholdt DIN til tittel og mellomtittel.

Klar, ferdig, les

Redaksjonen ønsker at det nye designet faller i god smak hos alle lesere. Vi er veldig glade for å endelig kunne se fruktene av vårt arbeid og er svært stolte av hvordan Offline har utviklet seg gjennom tidene. Tilbakemeldinger settes stor pris på. Alt som gjenstår er bare for deg å fortsette å lese gjennom en flunkende ny utgave av Offline. Happy reading!



Desire Path

Hva er det med de stiene som uforklarlig dukker opp i parker og hager, selv om det finnes asfaltveier rett ved siden av? Disse kalles på godt engelsk "desire paths" og er verdens herligste form for småopprør.





Du har sikkert sett det før, men kanskje ikke tenkt over det. Nedtrampet gress eller jord som snirkler seg bestemt over et åpent område og former en uoffisiell sti gjennom marka. Stien blir jevnlig brukt av enten mennesker eller dyr, til tross for at det allerede finnes asfalterte veier i nærheten som ender ved samme destinasjon. Enten stien krysser en hel park eller kutter over et fjompete hjørne ved parkeringsplassen på Narvesen, dukker de alltid opp. Det er rett og slett den optimale veien å gå. Hvor kommer disse såkalte desire pathene fra og hvorfor kan man finne dem overalt?

Stinn av stilige stier

Vi mennesker er late. Patetisk late. Vi orker ikke gå rundt en slak sving om vi heller kan subbe over gressplenen for å komme oss halvannet sekund fortere til forelesningen, som vi for øvrig allerede er et kvarter for sen til. Som med alt annet i verden, er vi mennesker relativt forutsigbare. Vi følger det såkalte “path of least resistance”. Dette betyr at vi kun tar de valgene som er enklest, om det så ligger på det fysiske, psykiske eller sosiale plan. For eksempel, om man har valget mellom å kode i Assembly eller koke en øving, vet man hvilket som er lettest. Den typen ting. Navigasjonsegenskapene våre følger i større eller mindre grad samme prinsipp, da mennesker gjerne vil unngå å gå unødvendig langt, vasse gjennom gjørme eller gå på asfalt når gress eller jord er å foretrekke.

Slik blir desire paths skapt, kun grunnet egen psykologi. Føler vi for å skape en ny vei så vil instinktene gjøre det for oss. Ordet ‘desire’ er derfor ganske selvforklarende: Det er den veien kroppen begjærer å følge. Stiene oppstår dermed uten konstruksjonsarbeid og er rett og slett skikkelig praktiske.

Desire paths er med andre ord naturlige stier, skapt av våre egne vaner og preferanser. Slike stier blir ikke dannet av kun mennesker heller. Ville dyr, dyr i dyreparken og insekter som for eksempel maur eller kakerlakker har blitt observert i å skape sine egne små løyper. Når en optimal rute først har blitt skapt, vil denne brukes om igjen av andre dyr med samme tankesett, oppgaver og mål. Det blir som et underbevisst samarbeid. Ganske vakkert, egentlig. Hvis det er den typen hippie-skjønnhet du liker, da.

Plagsomt for noen

Likevel er ikke alle like glade for nye desire paths som plutselig dukker opp her og der. Som regel strider stiene mot designet bak områdets infrastruktur, noe som gjør dem til en arkitekts nemesis. Det som ellers skulle være en vakker eng eller fancy rundkjøring, minner nå heller om hodebunnen til en full student som ble skamklipt på vors. For desire paths er ikke direkte

fine, de er bare veldig praktiske for oss normale folk med lite interesse for intrikate blomsterbed plantet i Fibonacci-mønster. Men disse stiene utgjør også store problemer for nasjonalparker. Nedtrampede områder ødelegger vegetasjon og i noen tilfeller dyrehabitat i arealer hvor dette skal beskyttes. Når det først dukker opp en sti, så vil flere og flere være tilbøyelige til å benytte seg av den, noe som ødelegger naturen enda mer. Slikt kan bli en ond sirkel for dem som vil verne områdene sine fra nedtramping.

Så hva blir gjort for å bekjempe desire paths? Det er jo ingen tvil om at vaktmesteren misliker lange, brune stier over sin nyklipte universitetspark. Derfor setter han kanskje opp et skilt som forbyr bruk av stien. Men studentene lever etter de udødelige ordene til filosofen Selena Gomez med “The heart knows what it wants”, og ignorerer selvsagt forbudet. Old man Grump McGrumperson er nok lei av at folk går gjennom hagen hans, så han setter opp et gjerde. Dessverre kan man ikke undervurdere vår naturlige evne til å spare tid, så folk hopper lett over nevnt gelender i likhet med meg som hopper over Phantom Menace under en Star Wars-maraton. Til slutt er det kun noen få smartinger igjen som heller omfavner hver desire path i stedet for å fordømme dem. De bygger ut stien som en egen vei og opprettholder den for fotgjengerne. Det er jo her veien burde vært lagt til å begynne med, da folk heller benytter seg av

denne ruten enn den som er asfaltert. Med andre ord, å kjempe mot desire paths nytter ikke. Vi finner en vei rundt, over eller gjennom.

To desire or not to desire

Å stride mot vår egen natur er dæven døtte ikke enkelt. Vi vil jo ikke ødelegge naturen eller noens andres plen, men det er jo så vanskelig å gå de ekstra tjue meterne rundt! Sammen har vi et kollektivt ansvar om å ta det riktige valget, men om alle andre følger den enkle stien er det vanskelig å ikke gjøre det selv. “Intet snøfnugg føler seg skyldig i et snørås”, sies det. I ditt og mitt forsvar så er det ikke bare vi individuelt som har skapt ødeleggelsen av gresset. Det har oppstått etter mange måneder og flere titalls fotgjengere som selv har oppdaget den mest optimale veien til sitt mål.

Man kan jo undres om det i det hele tatt er vår egen feil at slike ruter blir dannet eller om det er arkitektens ansvar å undersøke hvor veiene faktisk burde gå. Hvis et område er dårlig designet, er det ikke fotgjengernes mistak at det oppstår stier der folk egentlig vil rusle. Designerne må skjerpe seg. Vet du hva, det er faktisk dritdig med slik skadefryd! Lenge leve desire path!

TEKST: PETER RYDBERG
FOTO: ENDRE MICAEL ULBERG, LAURI SILVENNOINEN, WEETJESMAN



Jakten på søppelskattene

I dagens bruk-og-kast-samfunn med fokus på nye, bedre og finere ting finnes det noen som heller leter etter gjemte skatter som andre velger å kaste. Hvem er disse menneskene, og hvorfor driver de med dumpster diving?

Søppeldykking, containerdykking eller det du kanskje hører mest, dumpster diving, er i følge Wikipedia en betegnelse på når folk leter etter brukbare ting som butikkene kaster i containerne sine. Dette kan være alt fra mat til elektronikk, møbler, klær og bøker. Målet er å finne en gjemt skatt som du selv kan få bruk for, siden mange ting som blir kastet av butikkene fortsatt er av god kvalitet.

Politikk, miljø og økonomi

Produkter som det blir «dumpstret» mest av, er nok mat. I følge forskning.no blir mer enn 300.000 tonn mat kastet årlig i Norge, noe som utgjør en fjerdedel av alt vi produserer og importerer. Dette gjelder ikke bare dagligvarebransjen, men også vi som forbrukere er med på å kaste en del mat. Det er faktisk vi unge og småbarnsfamilier som er verst.

Så hvorfor velger noen mennesker å lete etter kastet mat? I dag kan det for noen være av politiske og miljømessige grunner, for andre kan det være av økonomiske grunner. Tradisjonelt sett var det i starten kun gjennomført av økonomiske grunner, men etter hvert har det blitt til en trend. Studentene er en av mange grupper som hang seg på dette, og er fortsatt med på det i dag. Noen velger også å dumpster dive av ren samvittighet, for de føler at det ikke burde bli kastet så mye mat.

Andre gjør det i protest mot samfunnet vårt i dag, eller i protest mot merkingen av mat med best før-dato, som noen mener gjør at butikkene og husholdninger kaster mat før den er blitt dårlig. Administratorene for Facebook-gruppa Dumpster Diving Trondheim, Øystein Aarlott Digre og Marte Lønvik Bjørnsun,

driver ikke med dumpster diving så ofte selv, men synes det er bra at dykkere setter fokus på matsvinn. De, blant mange andre, mener at det ikke burde vært lov å kaste brukbar mat. – Hvorfor skal ikke spiselig mat kunne gå til dem som trenger det? fortsetter de. Det er også nok av penger å spare, og gode funn å dykke etter. – Litt utenfor byen fant vi store mengder av både sjokolade, potetgull, lakris og kaffe! En annen gang fant vi flere 100 blomsterløker som nå pryder nabolaget, forteller de. – En vi kjenner brukte heller ikke en krone på mat på tre måneder, på grunn av søppeldykking!

For og imot

Det finnes selvsagt mennesker som er imot dette fenomenet, og mennesker som er for. Blant de som mener at folk ikke burde drive med dumpster diving, er et av argumentene at det kan være helseskadelig å spise mat som er blitt kastet. Man kan ikke vite hvor lenge varen har ligget ute, og på en varm sommerdag kan varmen gjøre maten uspiselig.

I tillegg strider det mot loven, da alt som ligger i butikkens søppelkasse, fortsatt tilhører dem. Mange butikker låser også søppelkassene sine etter stengetid, fordi de vet at det kommer noen luskende på kvelden og prøver lykken. Men det er også mange som mener at dumpster diving ikke er til skade for noen og burde være lov. Noen mener at det gjør at man setter mer pris på den maten man finner, og blir mer bevisst på hva man kaster. Kanskje det er fordi de som velger å dumpster dive blir mer kreative i måten de lager mat på, fordi de vil bruke det de har? Marte og Øystein er enig i at dumpster diving burde være lov, men synes også at det er et lite fåtall dumpstre



som etterlater plassen dårlig med rot og søppel på bakken. – Gjennom Dumpster Diving-gruppen på Facebook har vi prøvd å bidra til å bygge opp normer om ryddighet og tanker på de som kommer etterpå, forklarer de.

Tiltak for vanlige mennesker

Hva slags tiltak kan vi gjøre? Det mest optimale hadde vært om vi ikke kastet noe mat, men at vi brukte hver rubbel og bit av det vi kjøpte. Vi kan oppfordre butikkene til å ikke kaste mat som er gått ut på dato, men heller selge dem for en lavere pris. Eventuelt kan de donere det bort. Det finnes mange andre muligheter, blant annet appen Too Good To go, hvor man kan kjøpe mat fra kafeer, restauranter, bakerier og lignende som ellers hadde gått til svinn. Eller du kan prøve ut noe nytt, som å dykke ned i en av Trondheims mange søppelkasser. Så hvis du har bestemt deg for det, kan det være lurt å gjøre det på en trygg måte. Her har Offline med hjelp fra Øystein og Marte samlet noen tips for deg som er ute etter et bra dykk!

TEKST: ANDREA BACH
ILLUSTRASJON: CARLO ALFREDO MORTE

Dumpster-tips for nybegynnere

1. Ta med pose, engangshansker, våtserviette og lykt.
2. Ofte er det råttne frukt og illeluktende ting, da kan grovvask på stedet være fint.
3. Gå i god tid etter stengetid, eller spør butikksjefen om lov på dagtid.
4. Vær kresen – sjekk farge og lukt, og er i tillegg en kjøttpakke oppblåst, er det et tegn på at den ha avgitt gasser, noe man bør være forsiktig med.
5. Forlat containeren i den tilstand den var.
6. Det er ingen skam å snu!
7. Når du er hjemme etter et vellykket dykk – vask mat som trengs å vaskes og kutt vekk det som er dårlig!

Happy diving!

CAPS LOCK

CAPSLOCK er den verbale boksesekken for informatikere som trenger utløp for sin frustrasjon. Vi gjør oppmerksom på at leserbrevene i denne spalten ikke reflekterer redaksjonens syn på temaet.

Mailstress

Hvorfor skal det være så vanskelig å svare på en mail?

Jeg er en person som liker god informasjonsflyt. Hvem gjør vel ikke det? Da e-mailen ble oppfunnet var det nettopp dette som var målet. Et raskt og effektivt informasjonssystem over internettet. Lettvint kommunikasjon mellom flere individer. Men det er her vi møter informasjonsflytens største fiende. Mennesker.

Mer spesifikt mennesker som ikke svarer på mail. Eller mennesker som svarer på mail to uker senere og starter mailen med å si “Beklager for sent svar!” som om det gjør alt bedre. To uker. Det ville vært raskere for meg å ta kontakt med et håndskrevet brev.

Jeg bruker ikke mail så jeg skal sitte å vente i to uker på svar, eller for at jeg skal kontakte deg på facebook for å be deg om å svare på mailen. Når vi bruker mail, og du har gitt meg en mailadresse jeg kan bruke, så har vi inngått en uskreven avtale om at de skal svares på. Så enkelt er det. Svar. På. Mailen. Det er alt jeg ber om. Hva er det som er så utrolig vanskelig?

Jeg prøver av og til å tenke positivt. Kanskje mailen bare gikk litt i glemmeboken? Det kan skje, vi er alle

travle mennesker med mye å tenke på. Men når jeg da sender en purremail og ber deg om å svare fordi det begynner å haste, og du likevel ikke svarer på mailen, så får det være nok med positiviteten. Jeg trenger et svar nå.

Når jeg sender en mail med opptil flere spørsmål, gjerne 3 eller 4 spørsmål, så er ikke det for å være vanskelig. Tvert imot så er det for at vi skal slippe å sende 10 mail mellom hverandre, der informasjon ikke er utfyllende for det jeg lurar på. Hvorfor er det da sånn at du kun velger å svare på ett av de spørsmålene? Valgte du å stoppe å lese mailen halvveis? Var noen av spørsmålene uforståelige? Prøver du å være vanskelig med vilje?

Hvis du etter å ha lest denne teksten føler deg truffet forventer jeg at du går noen runder med deg selv og sjekker innboksen din A.S.A.P. så blir verden et bedre sted. Hvis ikke kan du gå å ta deg en bolle.

TEKST: VEBJØRN SLETTA

Det verste som kunne skje

En historie om en students harde hverdag, en historie som stadig gjentar seg.

Selv om det ofte er lurt å ta med seg matpakke for å holde kroppen ernært i den travle studenthverdagen, kan det hende at stengte butikker på utaktisk plasserte søndager fører til at brødskuffen er tom når man minst skulle vente det. Og siden øvingen skal inn før midnatt og den sjeldent skriver seg selv, blir resultatet en uønsket pengebruk i en dyr kiosk nær skolen. Siden mulighetene er få og du ikke har lyst til å bruke alle konfirmasjonspengene på en baguette med ost, faller valget oftest på yoghurten.

Yoghurten er et ikke så dumt alternativ, med tanke på kalsiuminnholdet, proteinene og ikke minst den deilige jordbærsmaken. Skulle man i hvert fall trodd... For når yoghurten er betalt for, magen rumler som mest og man er klar til å konsumere denne godbiten av et meieriprodukt, går dette nemlig ikke an! Når de

desperate sultne fingrene griper bak yoghurtbegeret for å nå den hvite sammenleggbare skjeen, blir de kun møtt av noen klissete limrester. Ingen skje. Selvfølgelig ingen skje. På akkurat denne yoghurten, på akkurat denne søndagen, i akkurat dette nødstilfellet av en matsituasjon finnes det ingen skje.

Etter å ha tittet nervøst rundt seg i håp om ikke å møte noen spørrende blikk er man fort nødt til å prøve å ta noen diskrete slurker rett fra begeret. Men den tyktflytende massen renner på en hastighet med en iberiasnegle, og den sammenbrettede yoghurtlokkskjeen gjør ikke noe annet enn å helle jorbæryoghurt over hele genserens. Da er det kun én ting å gjøre: Gi opp, gå hjem, legge seg under dynen og prøve igjen dagen etter. Man trenger bare åtte av ti øvinger godkjent uansett.

TEKST: EGIL UGGERUD
ILLUSTRASJON: CARL ERIK FRIEDEMANN





Immatrikuleringsball

Har du aldri vært på et immatrikuleringsball før, kan jeg love deg at du får deg en real overraskelse når de første buksene faller, og de høye hælene blir kastet veggimellom til fordel for barføtt swingdans.

Til tross for at dusjlengden og sjampomengden fire-doblet seg denne dagen etter en deilig kompilering, troppet vi nykommere opp på Scandic Lerkendal. Enkelte av oss hadde nok en promille som passet best inn i russetida, grunnet lite tid til vors og alt for mye drikke. Vi kan trygt si at vi visste lite om vi hva vi hadde i vente da vi entret lokalet denne kvelden. For alle førstisser som endelig kunne ta immatrikuleringsball-jomfrudommen, var det nemlig en hyggelig overraskelse å oppdage at kvelden utviklet seg til å bli rene beinøkten da vi reiste oss i takt med glassene for alt mellom himmel og jord. Vi erfarte også ganske

tidlig at en med godt hell kunne skrike «AV MED BYXORNA!» av full hals til smukkasene på scenen uten at sidemannen bemerket at «nååå er det kanskje på tide at du setter ned glasset, vennen min...».

Lady of Winterfell

Flinke konferansierer sørget for at kvelden gikk for seg på en noenlunde ryddig måte. Utmerkelsene kom på løpende bånd med varierende grad av høytidelighet utover kvelden, og selv om vi alle kan være enige om at kåringen av årets faddergruppe var staget, hadde det vært fint om vandrepokalene hadde

holdt seg intakt i mer enn et par minutter. Tradisjoner ble servert på sølvfat utover kvelden, buksene falt, og den storslåtte gaven Abakus ga Online i år var en lady-tittel, slik at forholdet mellom de to linjeforeningene ble fullkomment. I tillegg til dette fikk Onlines Ridder av det Indre Lager seg noen nye medlemmer da de gikk ned på kne for å bli slått til riddere. Omsider kom øyeblikket vi alle hadde ventet på; "kroningen" av Offlines nye redaktør. Da vår nye redaktør Andrea Bach gikk ned på kne foran tidligere redaktør Vebjørn Sletta var det som om tiden sto stille i et par sekunder, og da redaktørhatten ble plassert på hodet hennes var det som om Vebjørn kunne ha kalt henne "Lady of Winterfell..".

Hips Don't Lie

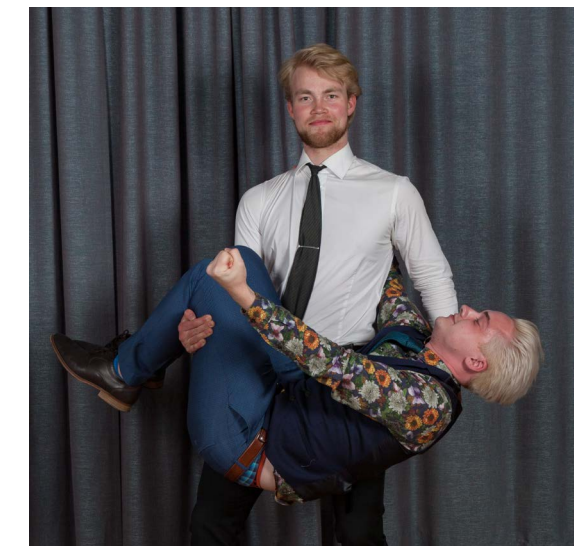
Når vi i tillegg fikk show både fra Rick Astley (Edvard) og Magic Mike (Joel) var standarden satt for alle fremtidige arrangementer med Online. Rosa fjær og beundring lå i luften samtidig som publikum klatret opp på scenen som sultne hyener, og da bordene ble ryddet til siden var det få som var sene med å kaste av seg trange jakker og høye hæler for å sette i gang dansefoten. Gulvet ble fylt med alle typer dans, alt fra swing til den klassiske steppingen fra side til side med taktløse slag mot taket. Det ble mye vrikking på hofte, og selv om noen beviste at sometimes your hips can lie, var det mye imponerende dans. Musikken var fengende og fotografene gikk rundt for å forevige øyeblikk på dansegulvet, som vi alle gledet oss veldig mye til å se i ettertid. Ingenting er som å være foran et kamera med et par (ganske mange) glass innabords.

En del av noe større

Alt i alt var det deilig å føle på at vi endelig ble en del av det fellesskapet Online er. Vi har blitt tatt imot med åpne armer, og jeg tror vi snakker for flere når vi sier at overgangen til studier og en ny hverdag ikke har blitt på langt nær så stor som vi trodde den skulle bli. Før man starter å studere virker kanskje fenomenet linjeforening helt fjernt, men når man først blir tatt

inn i varmen og opplever alt en linjeforening har å by på vil de aller fleste raskt konkludere med at dæven, disse 3 årene kommer til å gå sabla fort.

TEKST: HANNE BRYNILDSRUD, ANNIKEN RØNVÅG SYVERTSEN
FOTO: IDA MERETE ENHOLM, KAROLINE BONNERUD



Filmanmeldelser

Er du lei av de dårlige forslagene du får av Netflix? Har forslagene du får av vennene dine fått deg til å revurdere vennskapet deres? Føler du et tomrom som ingen film greier å dekke? Selv om det var mange potensielle «kandidater» så har vi kokt det ned til 4 stykker for deg. Fire gode filmer fra forskjellige sjangere som kan komme til å tette igjen denne tomheten.

IT (2017)

Ikke siden 1999 har en Stephen King-roman blitt filmatisert på en vellykket måte. Ikke før i år. IT tar for seg halvparten av historien til den originale boken, og fokuserer på historien om The Losers Club som barn. Vennegjengen, brakt sammen av mobbing og ulikheter, slår seg sammen for å ta knekken på IT, et morderisk vesen som lever av barns verste mareritter. Filmen åpner med et brak og avslutter med et smell, og gir seeren så mye mer enn dårlig søvn og kjellerfobi.

Elsker du skrekkin filmer? Se IT! Dette er uten tvil tiårets mest vellykkede filmatisering av en spøkeshistorie. Er du redd for skrekkin filmer? SE IT! Dette er uten tvil tidenes mest innbydende film designet for å skremme deg vekk. Til å være en skummel film, med tidvis utfordrende scener, scorer filmen høyt ved å flette inn hysteriske replikker fra Richie Tozier og kleine sjekkerplikker fra Ben Hanscom og Bill Denbrough. Filmen er gjennomgående god og varm, og fokuserer på vennskap og kjærlighet vel så mye, om ikke mer enn den fokuserer på barnedrap og lemlestelse. 10/10. Nå er det bare å vente på neste kapittel.

The Thing (2017)

Hvis «IT» har gitt deg mersmak på mer formskiftende vesener eller er du bare av den typen som liker lube-baserte monstre, da er «The Thing» the thing for deg. Handlingen tar sted i en amerikansk base langt nedi pingvin-kontinentet Antarktis. Der møter vi en gruppe isolasjonsskadde og seksuelt frustrerte

forskere som er lei hverandre etter månedvis av isolasjon uten mulighet for kontakt med omverden. På toppen av kransekaka dukker «The Thing» opp i basen for å gjøre livene deres enda mer miserabelt. Begrepet «Du er hva du spiser» har sitt opphav fra vesenet i denne filmen. Skal vi tro denne filmen rett så spis det eller den du vil bli. Har venninna di fint hår, bon appetitt. Får vennen din bedre karakterer enn deg? Second dish. Dette gjør at du spør deg selv konstant «Hvem kan det være?» gjennom filmen.

«The Thing» er en portal direkte til de gode 80-årene som ingen av oss egentlig har relasjon til. Og ja, det gjelder også deg med fretex jakka! Pga. mangel på pingviner så kan denne filmen dessverre ikke få full pott, men likevel så vil jeg gi denne filmen 5/6 dråper med lube.

Miracle (2004)

Den kalde krigen var ikke kjøligere enn i februar 1980; Sovjetunionen og USA står ansikt til ansikt i Afghanistan, våpenkappløpet truer i form av potensiell menneskeutryddelse og, sist men ikke minst, vinter-OL arrangeres i Lake Placid. I 20 år har sovjetene regjert verdenshockeyen med statsfinansierte treningsfasiliteter og et ishockeyregime av militær disiplin. I år igjen ser det lyst ut for kjempene fra øst når New York åpner dørene for internasjonal vinteridrett. USA, på den annen side, har gjennom



mislykkede forsøk på å temme Sovjet med sine All Star-spillere fra National Hockey League, endt opp med trener Herb Brooks og hans ambisjon om å ta OL-gull med 20 college-gutter.

Gjennom to timer og femten minutter blir man kjent med de ulike spillerne fra USAs universitetsliga, som via blod, svette og tårer kriger seg gjennom uttak og treningskamper, også her hjemme på Jordal Amfi mot gode gamle Morten Johansen og Knut Andresen. Videre fokuserer ikke filmen bare på selve ishockeyen, men skildrer også den politiske spenningen på 80-tallet.

Miracle, originalfilmen fra Disney, er en knakende god feel-good film som har sklidd godt under radaren hos de fleste. Enten du er en hardbarka ishockeysupporter, eller knapt har hørt navnet Mats Zuccarello i løpet av de siste fem årene, så er dette en film som treffer rett hjem.

Balansen mellom Herbs liv på hjemmefronten og rivaliseringen mellom stormaktene, både politisk og på isen, er så god. Sammen med de individuelle amerikanernes kamp gir jeg filmen hele 6/6 gullpucker.

How to Be Single (2016)

Singeltilværelsen har historisk sett aldri vært noe man skal hige etter eller nyte i noe forstand. Dette ønsker How to be Single å gjøre noe med. Her skal du lære hvordan du kan være det beste, ræste, lykkeligste og villeste single mennesket verden har møtt. Protagisten spilles av ingen ringere enn Dakota Johnson (og ja, det er den samme dama som ikke er vel så selvstendig i Fifty Shades of Grey, ironisk nok). Med andre ord, så skal altså Anastasia Steele lære seg hvordan å være singel etter at hun omsider har skjont at Christian Grey er en dominerende og kontrollerende sosiopat. Men hvem skal du gå til når

du vil gjøre det meste ut av singeltilværelsen? Joda, Anastasia oppsøker hjelp hos legenden, den store, den ikoniske - Rebel Wilson. Hun lærer Anastasia og deg hvordan dere skal formulere meldingen til ONS-en, for at du skal få det du vil ha uten å virke for desperat. Og nåde deg om du skriver en hjerte-emoji – TITTY-PUNCH på deg! Rebel lærer også både Anastasia, deg og meg en liten regel om hvordan drikkingen din og sex med den nærmeste, foretrukne samleiepartneren henger sammen. Og sist, men ikke minst, hun viser deg kunsten av å gi fullstendig blaffen og nyte livet som selvstendig og fierce i det 21. århundre.

Ikke vær redd for at dette bare er nok en forutsigbar komedie i hylla - How to be Single klarer å vise fingeren til flere av konkurrentene ved å ydmyke dem og spille på de samme klisjeene, bare denne gangen så blir de drept på stedet, nådeløst.

Mens andre romantiske komedier gjør at du savner en å holde rundt om kveldene, gjør How to be Single det eksakt motsatte. Om ikke annet, vil du som har kjæreste ha lyst til å være å singel igjen, og du som fortsatt somler, vel, du vil forbli singel for alltid!

Dette er en film du trygt kan skru på om du er omringet av dine skjøre, single venner. Dere kommer til å gå derfra med et smil om munn, lysten på flere ONS, for ikke snakke om sulten på mer eventyr. (Advarsel: denne følelsen kommer ved liten sannsynlighet til å vedvare, så som den gode vennen du er, burde du stå klar med airbagen når sammenstøtet inntar). Jeg gir denne filmen 5.5/6 tittypunches

TEKST: THOMAS RAMIREZ, MARIUS AUNE

Offline tester Blackboard

Fra Itslearning til Blackboard

Dette semesteret er overgangen fra Itslearning til Blackboard komplett. Blackboard er nå i bruk for alle studenter på universitetet. NTNU begrunnet overgangen til Blackboard med at det scoret samlet sett best på egenskapene: åpenhet, fleksibilitet og brukervennlighet. Til tross for at Itslearning hadde sine mangler, var det et system vi studenter hadde blitt vant til å håndtere.

Blackboard har derimot vist seg å være et kolossalt irritasjonsmoment på flere områder og med et interaksjonsdesign som ikke alltid henger på grep. Vi har i den anledning valg å presentere noen av blackboards største svakheter.

Knapper eller tekst?

Blackboard byr på tidenes styggeste og minst intuitive navigasjonssytem. Hvordan leverer man øvinger? Ikke vet vi, og neppe Blackboard heller. Knapper som studentene gjerne trenger for komme seg til øvingsinnleveringen ser ut som den krabbet ut av gjørma fra en radioaktiv HTML 2.0 sump. 'Trykkbare tekst', kaller vi det. Ikke knapp. Det skal jo være vanskelig å vite forskjellen.

Med "Emneinnhold" i menubaren er situasjonen annerledes. Teksten oppfører seg som en knapp, da tekstfargen endres til lilla ved hovring. Men siden det er snakk om Blackboard stemmer ikke denne antagelsen. Dette er selvfølgelig ren og kjær tekst.

Notifications

Hvem trenger hundrevis av notifications hver gang man våger seg nær det nye læringssystemet? Studenter, om man skal tro utviklerne av Blackboard. Her får man nemlig nok varslinger så man kan scrolle gjennom til de sene nattetimer. Ganske sjelerensende affære, egentlig, om man ikke var her for å prøve å levere en øving for fire timer siden.

Fargevalg

Har du noen gang jobbet på et gruppeprosjekt og fått en voldelig impuls til å sabotere dine medarbeideres visuelle ferdigheter? Say no more! På Blackboard kan du nemlig endre layouten til å benytte seg av de absolutt grønneste fargene du kan tenke deg med dine patetiske tre visjonsskjegler. Bakgrunnen fungerer ikke, halve teksten forsvinner og du gråter blod. Akkurat slik man vil ha det på et gruppepanel.

Informasjonsgjenfinning

Blackboard er av den oppfatning av at én times leting er en akseptabel mengde tid for å finne frem til lærerens kontaktinformasjon. Derfor har de utstyrt nettsiden med så mange ulogiske knapper og kategoriseringer at du aldri klarer å finne informasjonen du trenger. Se på den positive siden. Det blir som et digitalt escape room!

Det er en befrielse å være ferdig med og levere en øving. Det føles ut som om den er ute av verden for evig og alltid. Blackboard har tatt denne følelsen ganske så bokstavelig, for å finne igjen en øving du har levert er nærmest umulig. Lykke til.

IT2810 Emne (2017 HØST)

Emnets startside

Emneinnhold

Oppslagstavle

Om emnet

Forum

Presentasjoner

Oppgaver

Grupper

Mine grupper

Prosjektgruppe 1

Fildeling

Gruppeblogg

Gruppedagbok

Tilpass gruppefarge

Emner

NYLIG BESØKT

IT2810 Emne (2017 HØST)

IT2810 Emne(2017 HØST)

IT2810 Emne(2017 HØST)

IT2810 Emne(2017 HØST)

Lenker

Verktøy

Innstillinger





NTNU

og samlokaliseringen

Fusjonen er godt i gang, og med det kommer ukjente ringvirkninger. Er du ikke like flink i å henge med hva som skjer i skolepolitikken hverdag? Vi er her for å hjelpe. Dagens tema: samlokaliseringen. Hva er det, og hvordan vil dette påvirke oss?

Som noen av dere kanskje har hørt er det en prosess som kalles for samlokaliseringen som er i gang. Samlokaliseringen er en av flere ringvirkninger av fusjonen. For å forstå samlokaliseringen må vi først forstå fusjonen. Fusjonen er en prosess der flere fagmiljøer og høyskoler ble en del av NTNU. Dette vil på lang sikt i stor grad styrke det faglige miljøet på NTNU, men fører med seg problemstillinger som må løses.

IDI og samlokalisering

Hos oss på IDI er det slik at vi har fått tidligere HIST (Kalvskinnet) og en del av Gjøvik under oss. Som en konsekvens av dette har flere institutter og fakulteter plutselig fått flere campus og mange små områder som skal ligge under seg. Da kommer vi til samlokaliseringen.

Samlokaliseringen startet på et mandat fra vår rektor, Gunnar Bovim, om at teknologimiljøene skulle samles på Gløshaugen. Samlokaliseringen kan sees på som et stort, veldig avansert omrokkeringsprosjekt. Mange folk skal flyttes til nye steder, og da er det noen som får mer plass og andre som får mindre. Det er flere andre som også skal samlokaliseres, men IDI er blant de instituttene som skal gjennom stor forandring. Måten dette skal foregå på er at prosessen deles i tre deler, utredning-, avklaring- og gjennomføringsfasen.

Utredningsfasen var fra januar til mai 2017 og skulle gi kunnskap om utvikling i samlokaliseringsprosjektet, og samtidig gi muligheten til å medvirke. Avklaringsfasen var fra mai til juli 2017 og skulle informere om beslutningene som ble tatt om samlokaliseringen. Avslutningsvis har vi gjennomføringsfasen som vi er i nå. Den er fra juli 2017 til juli 2018. Målet med denne fasen er at samlokaliseringen skal gjennomføres.

P15 og mastersaler

Som dere sikkert har lagt merke til er 5. etasje på P15 stengt av. De siste årene har dette vært eid av eksamenskontoret. Dette arealet er tiltenkt at skal bli

gitt til IDI, som skal gi det til dataingeniør fra Kalvskinnet sammen med 2 programvareutviklingslaber. Det har ikke vært meningen at vi skulle bruke 5. etasje på P15 de siste årene, men studenter har hatt tilgang på rommene, så effektivt sett har vi også mistet disse arealene.

Mastersalene våre blir flyttet til 9. etasje på Sentralbygg 1. I dag har vi 4 mastersaler, Sule, Gribb, Fiol og Korp som det er skissert at vil skal miste alle av. Disse salene skal sannsynligvis gis til de ansatte og til laboratorier. Denne flyttingen av masterplasser vil føre til større avstand til fagmiljøet. I tillegg indikerer noe av dokumentasjonen at hvis vi får mer plass blir det Realfagsbygget i Blokk A. Forslag har blitt fremmet om å gjøre alle masterplasser til «free seating» for å øke effektivt brukt areale. For informatikk og datastudenter betyr dette at det ikke er mulig å kjøre simuleringer eller beregninger over natta.

Cybele, datasalen som bare jentene våre har tilgang til gjennom Jenteprosjektet Ada, skal bli flyttet, men har ikke fått noe konkret nytt areal. I likhet med linjeforeningskontoret til Tihlde så er det ikke skissert noe nytt sted for dette. Cybele er et viktig sted for alle linjer med lav jenteandel, det er nesten litt som et linjeforeningskontor. Visualiseringslab er det som skal overta disse arealene.

Tiden videre

Det som gjør disse forandringene ganske sjokkerende er hvis man får litt statistikk i tillegg. Hos NTNU så er det forventet at alle fakulteter klarer å holde dekningsgraden sin på normtallet. Det betyr at man forventer at alle fakulteter skal ha lik prosentandel av studenter som får de samme godene. Normtallene for masterplass for 5. klasse er 85% og 66% for 4. klasse. Disse tallene er nådd hos fakultetet vårt, men hvis du ser på instituttet vårt, IDI, så er tallene drastisk annerledes. 50% dekning hos 5. klassinger og 0% hos 4. klassinger. Disse tentative planene som har



blitt forklart her går imot NTNU sitt mål om nærhet mellom fagmiljø og studenter.

Avslutningsvis er det to ting jeg ønsker å nevne for dere. Det er campusprosjektet og hvem dere skal henvende dere til hvis dere har flere spørsmål om samlokalisering. Campusprosjektet er utbyggingen av campus Gløshaugen, og målet er å få alle deler av NTNU som holder til i Trondheim til å bli en del av Gløshaugen. Da skal blant annet Dragvoll bli flyttet til Høgskoleparken. Når samlokaliseringen er over er dette det neste store prosjektet til NTNU. Selv om

samlokaliseringen er det som påvirker oss nå, kan vi heller ikke glemme campusprosjektet.

Hvis dette er noe du bryr deg om, du har meninger du vil ytre eller har spørsmål, er det tre institutttiltitsvalgte (ITV) hos IDI som jobber med dette. De kan du henvende deg til. Du kan nå dem på kontortidene deres onsdager 10.15-12.00 hos studentdemokratiet i Gamle Fysikk, eller sende en mail til idi@sr-ie.no. Informatikk er så heldig å ha sin egen ITV, Endre Ulberg, som dere også kan henvende dere direkte til.

TEKST OG FOTO: ENDRE ULBERG

Hva trenger du å vite?

Vi er i dag i gjennomføringsfasen av samlokaliseringen, og hvis dette er det første gang du hører om dette, er du ikke alene. I veldig korte trekk så er dette de midlertidige planene som direkte påvirker oss.

Hva skjer?

01.01.18: Rotvoll flyttes til Akrinn (der IDI Kalvsnikket holder til nå)

Primo (01-10) 10.18: Akrinn flyttes til Gløshaugen

Hva mister vi?

Arealene vi mister tilgang på er:

Cybele
Gribb
Sule
Fiol
Korp

Hva får vi?

De nye arealene vi skal få tilgang på er:

P15, 5. etasje (618 kvm) - IDI får tilgang her

Sentralbygg 1, 9. etasje (370 kvm)

IT-syd, 2. etasje (544 kvm)



Det kan være vanskelig å finne gode leseplasser og steder å arbeide på. Her har Offline samlet sammen topp 10 arbeidssteder på Gløshaugen:

1. P15
2. Drivhuset
3. Matteland
4. Cybele
5. Realfagsbiblioteket (der de har puter)
6. Kontoret
7. Koopen
8. Kattelabben (bare på grunn av navnet)
9. Taket på Stripa
10. Oasen

5 av 5 NTNUere

Vi vet alle at informatikk på Gløshaugen er best på mange måter, men hvordan skiller det seg ut fra andre studiesteder? Hvorfor er informatikk akkurat her så bra? Hva gjør Gløshaugen til en så rar, men kul campus? Vi har spurt fem informatikere med ulike bakgrunner fra andre studiesteder, som nå er klare for å brette ut sannheten.

TEKST: CHARLOTTE SÖDERSTRÖM
FOTO: ENDRE MICHAEL ULBERG

- 1) Hvor og hva har du studert?
- 2) Hva er den største forskjellen fra Gløshaugen og studiestedet ditt?



Jens Omfjord (4.)

- 1) Jeg har studert informasjonsteknologi på HiOA.
- 2) Gløs er en labyrint. Alt er så spredt, jeg er vant til at alt skjer i samme bygning.
- 3) Når folk på linjeopptak kryper nedover stripa!
- 4) Det beste med Online er at det legges så godt til rette for at en skal kunne ha noe sosialt med de som studerer med deg flere ganger i uken. For eksempel på ting som bedriftpresentasjoner, seriefrokost og ITEX.
- 5) Jeg gamer litt innimellom når jeg har tid, men ikke så altfor ofte.

- 3) Hva er det rareste med Gløshaugen?
- 4) Hva er det beste med Online?
- 5) Er du en gamer?



Vy Thi My Nguyen (1.)

- 1) Jeg har studert på Høgskolen i Oslo og Akershus, og der studerte jeg anvendt datateknologi.
- 2) Helt klart miljøet mellom studentene. Her gjør studentene så mye mer ut av arrangementer eller lignende, noe som jeg liker veldig godt.
- 3) Opptaket til linjeforeningen. Der måtte man gjøre mye rart, men det er utrolig gøy å se tilbake på.
- 4) De flinke studentene som er med i komiteene. De jobber hardt for at alle skal ha det bra, arrangerer kule arrangementer for å bygge opp studentmiljøet og prøver å inkludere alle.
- 5) Nei, det er jeg ikke.

Synne Byre (4.)

- 1) Jeg har gått bachelor dataingeniør på Kalvskinnet.
- 2) At det skjer noe hele tiden. Det er alltid nye stands, arrangementer og masse aktivitet!
- 3) Alt internt som virker helt random for oss ikke-Gløsere. For eksempel å rope "av med byxorna" på en galla.
- 4) At det er supersosialt og ekstremt lav terskel for å ta kontakt med folk!
- 5) Ja!



Ingvild Gravem (4.)

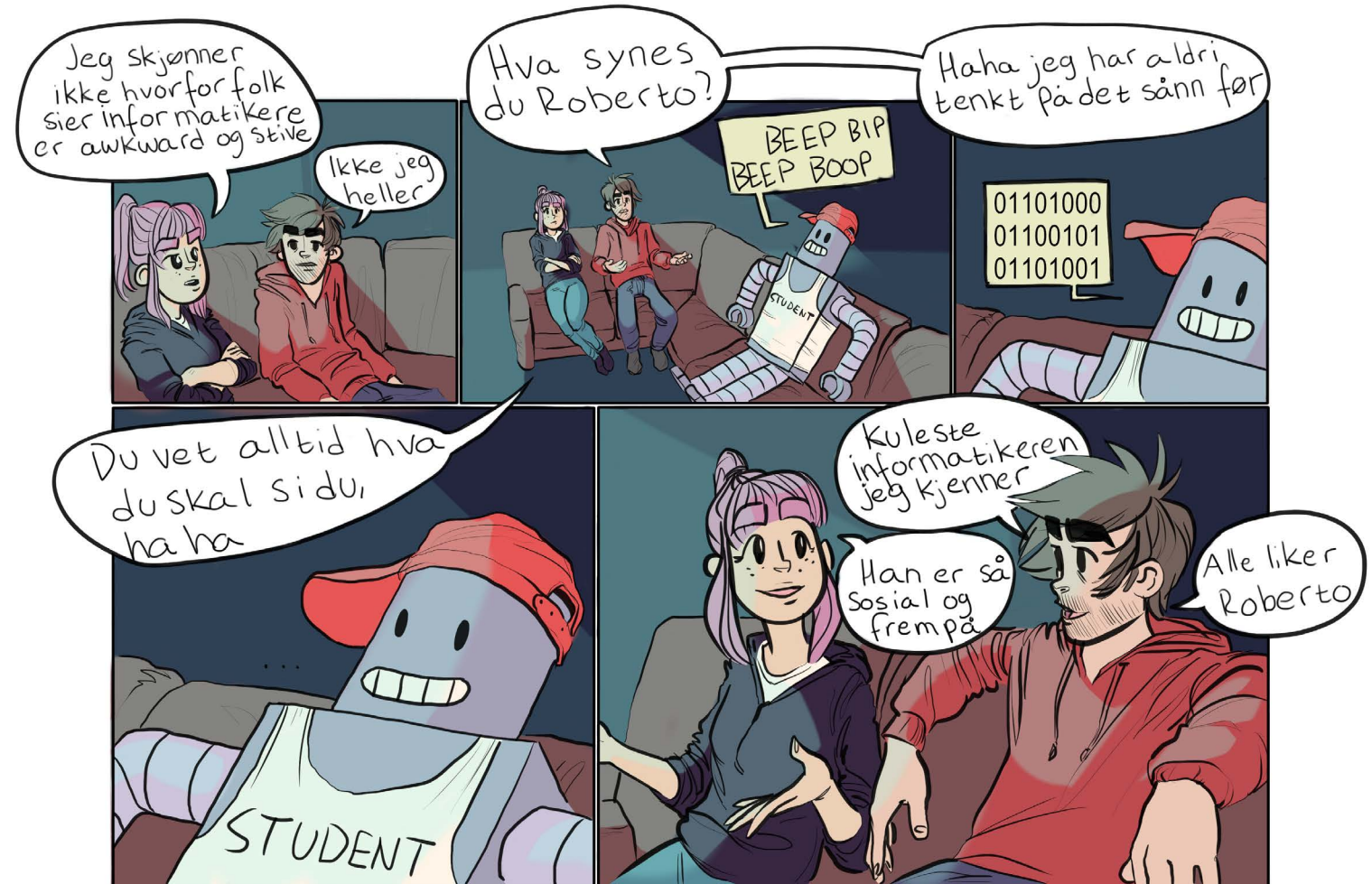
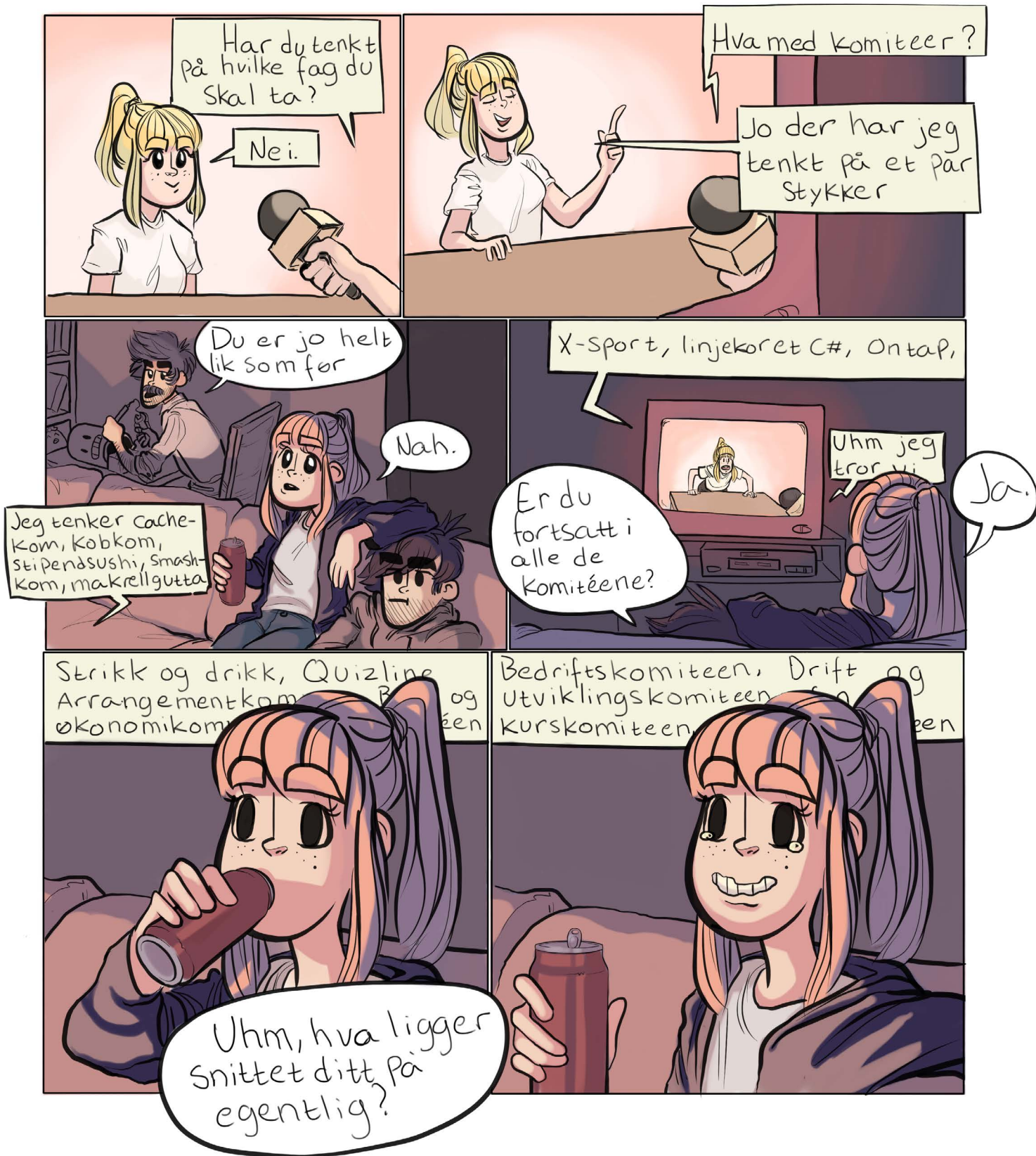
- 1) Jeg har studert bachelor i dataingeniør på campus Kalvskinnet i Trondheim.
- 2) Campus er mye større og studentene kjenner hverandre mer på tvers av kullene.
- 3) Det er ikke så mye rart, men mange morsomme tradisjoner og sanger på arrangementer og vors.
- 4) At linjeforeningen har masse engasjement og legger mye til rette for studentene.
- 5) Nei, bare Mario Kart og brettspill!



Claus Bugge (4.)

- 1) Jeg har en bachelor i spillprogrammering fra Gjøvik.
- 2) Linjeforeningene. I løpet av få dager hadde jeg et sterkt inntrykk av Online og hva de drev med, ettersom de også arrangerte fadderuka. I Gjøvik var linjeforeninga kun synlig på en stand på aktivitetsdagen, og var langt mindre sentrale i løpet av graden.
- 3) Kulturen og mengden rart man ser på campus. Folk som løper baklengs med mel og maling i ansiktet som del av opptak. Er ikke hver dag noen løper inn på arbeidsrommet iført superman-drakt med UKA-logo på!
- 4) Hvor imøtekommende de er. På kontoret føler jeg meg akseptert, og det tok ikke mange dager før trivelige online hilste på meg i gangen. Det var også lett å bli motivert til å delta i linjeforeningen.
- 5) Jeg har brukt mye tid på spill gjennom årene. Men det må sies at med mengden gøy som skjer her på Gløs, så blir den hobbyen fort nedprioritert!

try/except





Blomkålsuppe

Skapkokk?
Glad i mat?

Send oss
ditt bidrag på:
redaksjonen@online.ntnu.no

```
1. import kitchen;
2. /*
3.  * Hva sier mer høst enn en god, varm suppe?
4.  * I tillegg til at det er skikkelig godt, koster det ikke skjorta
5.  * heller!
6.  * @author andreabach && aggiemcswaggie
7.  */
8. public class BlomkålSuppe{
9.     /* Ingredienser */
10.    Ingrediens blomkål = new Blomkål(1, Enhet.STK);
11.    Ingrediens løk = new Løk(1, Enhet.STK);
12.    Ingrediens kyllingkraft = new Kyllingkraft(8, Enhet.DL);
13.    Ingrediens melk = new Melk(2, Enhet.DL);
14.    Ingrediens bacon = new Bacon(150, Enhet.GRAM);
15.
16.    ArrayList<Ingrediens> spices = new ArrayList<Ingrediens>
17.        ("Salt", "Pepper");
18.
19.    /* How-to */
20.
21.    public BlomkålSuppe(){
22.        while(blomkål.size < (5, Enhet.CM) && løk.size < (1, Enhet.CM)){
23.            // del den renskede blomkålen i jevnstore buketter
24.            blomkål = blomkål / 2
25.            løk = løk / 2
26.        }
27.        // Valgfritt: Hold av noen blomkålbiter til garnityr
28.        Equipment gryte = new Equipment();
29.        Equipment stavmikser = new Equipment();
30.        gryte.addAll(
31.            new ArrayList<Ingrediens>(kyllingkraft, melk, blomkål, løk
32.        );
33.
34.        while(int minutesCooked < 15){
35.            Thread.sleep(60000);
36.            minutesCooked++;
37.        }
38.        stavmikser.mix(gryte);
39.        for (spice : spices) {
40.            gryte.add(spice);
41.            gryte.smak();
42.        }
43.        Equipiment stekepanne = new Equipment();
44.        stekepanne.fry(bacon);
45.        boolean enjoyMeal = true;
46.    }
47. }
```

Uhøytidelig

Vi er på jakt etter deg som mener
verden fremdeles har til gode å se
de beste løsningene innen teknologi
og kommunikasjon

Setter du pris på et høyt faglig fokus i uformelle
omgivelser, kort vei til sjefen og kultur for
entreprenørskap sender du en mail til hei@knowit.no

Knowit er et av Skandinavias ledende miljøer innen
teknologi og kommunikasjon. Vi jobber med ledende
merkevarer innen offentlig og privat sektor, og tar
ansvar for våre kunders verdiskapende prosesser.

[knowit.no](https://www.knowit.no)

knowit

Refresh



En Psykt Vanlig Uke vinner årets VT studentpris

Hvert år deler Velferdstinget ut en studentpris til en person eller gruppe som har gjort noe positivt for studentene i Gjøvik, Ålesund og/eller Trondheim. En Psykt Vanlig Uke vinner årets VT studentpris, med en pengepremie på 25 000 kr til videreutvikling av initiativet. Offline gratulerer!

Onlinekontoret har blitt pusset opp

Trikom har vært så flinke og pusset opp Onlinekontoret før fadderukene inntok Trondheim! Det ser så bra ut, og Offline takker dem på vegne av hele Online for godt arbeid!

Jenteprosjektet Ada 20 år

Jenteprosjektet Ada fylte 20 år den 28. september. Offline gratulerer!

Nye riddere

Under årets immatrikuleringsballet ble Erik Wiker og Thor Håkon Bredesen slått til riddere for deres langvarige innsats i Online. Offline gratulerer!

NM i programmering

IDI arrangerer NM i programmering den 7. oktober. Offline ønsker alle deltakere lykke til!

SOSIALT

10.10

**Seriefrokost
Black Mirror**

13.10

**Scavenger
Hunt**

03.11

Online Casino

KURS

13.10

Bouvet

08.11

IBM

BEDPRES

10.10

Visma

19.10

Accenture

31.10

AppearTV